

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на «Държавенъ Вѣстникъ»

за въ Княжеството е 16 л., за повнѣ съ прибавление на пощенскитѣ разности.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страници 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VI.

СОФИЯ, четвъртъкъ 18 октомврий 1884 год.

Брой 96.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Правосъдието.

Съ указъ подъ № 135 отъ 29 септемр. т. г. пренасятъ се 2000 лева отъ гл. X, § 26 (указъ № 97 отъ 26 май 1884 г.) въ гл. VIII, § 24 по тек. бюджетъ на Министерството на Правосъдието.

Съ указъ подъ № 136 отъ 10 октомвр. т. г. отчислява се отъ длъжностъ Царибродскій мировий съдия, Димитръ Б. Загорскій, и отчислението му ще се счита отъ деньтъ на предаванетоъ дѣлата.

Съ указъ подъ № 137 отъ съща дата се постановява: по ст. I назначава се за мировий съдия въ Царибродъ, вмѣсто Димитръ Б. Загорскій, секретарьтъ на Никополскій мировий съдъ, Злато Т. Начевъ и по ст. II одобрява се щото заплатата на Злато Т. Начева, да почне да слѣдва отъ деньтъ на встъпванетоъ му въ длъжностъ.

Съ указъ подъ № 138 отъ съща дата се постановява: по ст. I назначава се за прокуроръ при Видинскій окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно, доктора на правото отъ Атинскій (Гръцкій) университетъ, Никола Недѣвъ; по ст. II назначава се за помощникъ-прокурора при Търновскій окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно, члена отъ Разградскій окръженъ съдъ, В. Рашеевъ; по ст. III премѣства се членътъ на Варненскій окръженъ съдъ, Панайотъ Дюлгеровъ, на същата длъжностъ въ Разградскій окръженъ съдъ вмѣсто Рашеева; по ст. IV назначава се за членъ на Варненскій окръженъ съдъ, вмѣсто П. Дюлгерова, секретаря на Върховний Кассационенъ съдъ, Ив. Дабовски; по ст. V назначава се за помощникъ-прокурора при Кюстендилскій окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно К. Тонджоровъ; по ст. VI уволнява се отъ длъжностъ по собствено желание, съдебния слѣдователъ при Софийскій окръженъ съдъ, Д. Каракостовъ;

по ст. VII назначава се за съдебенъ слѣдователъ при Софийскій окръженъ съдъ, вмѣсто Д. Каракостова, члена на същия съдъ, Никола Т. Дессевъ; по ст. VIII назначава се за членъ на Софийскій окръженъ съдъ, вмѣсто Дессева, дѣйствителниятъ студентъ отъ Новоросийскій Императорскій Одесскій университетъ, Никола А. Узуновъ, и по ст. IX одобрява се щото заплатата на Н. Недѣва, К. Тонджорова, Н. А. Узунова и Ив. Дабовскій, да почне да слѣдва отъ деньтъ на встъпванетоъ имъ въ длъжностъ, заплатата на В. Рашеева, П. Дюлгерова и Ив. Т. Дессева да слѣдва непрекъснато, а заплатата на Д. Каракостова ще се счита за престанала отъ 10 септември т. г.

Съ указъ подъ № 139 отъ съща дата, смѣнява се наказанието на Мирослава Момировичъ отъ 5 на 3 години затворъ, осъденъ първоначално отъ Софийскій окръженъ съдъ съ присѣда № 93 отъ 4 мартъ 1881 година, за смъртно нараняване съ ножъ игумена отъ Илинския манастиръ Архимандрита Дионисия.

Съ височайше одобренъ докладъ подъ № 174 отъ 10 октомври 1884 год., разрѣшава се на Провадийскій мировий съдия, Георги Киверски, по домашни причини петнадесетъ-дневенъ заграниченъ отпускъ, считанъ отъ деньтъ когато почне да се ползува отъ него.

Съ приказъ подъ № 124 отъ 10 октомври т. г., уволнява се Христо Томовъ отъ длъжността секретаръ при Разградскій окръженъ съдъ и уволнението му ще се счита отъ деньтъ въ който е престаналъ да работи.

Съ приказъ подъ № 125 отъ съща дата, назначава се за секретаръ при Разградскій окръженъ съдъ, Д. Икономовъ, на когото заплатата ще почне да слѣдва отъ деньтъ на встъпванетоъ му въ длъжностъ.

ЗАПИСКА

до господина Министра на Финансите за начина, по който правителството трѣбва да образува минното управление.

Долуподписаниятъ, вземамъ свободата да обърнѣ вниманието на господина Министра на Финансите върху минното управление, съ което ме е натоварило Българското правителство и — въ изпълнение на възложената ми длъжностъ, да изложѣ съ настоящата си записка: сегашното положение на въпроса, това което е било извършено до сега и това, което остава още да се върши.

Длъжността, която ми е възложена се състои:

- 1) да изработѣ закони и правилници относително търсянието, отстъпването и разработването на минералнитѣ вещества;
- 2) да образувамъ минното управление, и
- 3) да изучѣ рударскитѣ източници, които би се намѣрили въ страната, а също — и стойността или богатството на съществуващитѣ мини.

Да испитаме послѣдователно тия три точки.

I.

Извѣстно е, че преди всичко, нужно е най-напредъ да се опредѣли посредствомъ законъ, основата за търсянието, собствеността и разработването на полезнитѣ минерални вещества. Понеже безъ съществуването на ясенъ и опредѣленъ законъ, не е мислима никаква индустрия.

Между минералнитѣ вещества, които се вадятъ отъ вътрѣшността на земята, трѣбва да различаваме тия, които се наричатъ руди, отъ ония които носятъ название рудокопни и каменоломни.

Разликата на едниѣ отъ другитѣ се състои, главнимъ образомъ, въ слѣдующето:

Рудитѣ иматъ направления, които нѣматъ нищо общо съ външния видъ на земята; тѣ не сѣ дължими въ същата степенъ и въ същия смисълъ, както повърхностната собственостъ и тѣ въобще се разработватъ, безъ да принасятъ освѣнъ значителна или никаква поврѣда на повърхността или ако и да принасятъ такава поврѣда, то тя лесно се поправя.

Това не е тѣй за рудокопитѣ и каменоломнитѣ на които разработването се коснува до повърхността на земята, и които немогатъ да се обработватъ безъ да се раскопае и разбърка повърхността на земята. — Предъ видъ прочее на това тѣхно свойство, на всякадѣ тоя родъ мини сѣ собственостъ на притяжателя на землището.

И тѣй въ родѣтъ на рудокопнитѣ и каменоломнитѣ спадатъ повърхностнитѣ слоеве, или наноситѣ отъ металически вещества, торфа, пѣсьчинитѣ слоеве, глината, брусѣтъ (камень), каменитѣ за зидание и други; закона се занимава съ тѣхъ, колкото се отnosi до разработването имъ и до обезпечението безбѣдността на общественния интересъ.

Колкото се отnosi до рудитѣ, къмъ които спадатъ различнитѣ слоеве отъ металоносни материи, слоеветѣ съ горливитѣ вещества (каменнитѣ въглища) и пр. има двѣ (различни) системи.

Споредъ едната, която е въ употребление въ Англо-Саксонскитѣ мѣста, въобще, притяжателя на повърхността е въ същото врѣме и владѣтель на рудитѣ, които се намиратъ въ землището му, и само той има право да ги търси, да ги разработва и да располага по своето усмотрѣние съ тѣхъ. Тая система представлява много неудобства, които се увеличаватъ, колкото повече повърхната собственостъ е подѣлена на малки части; тя не само не се оправдава отъ естеството на нѣщата, ни отъ главнитѣ принципи на правото, но още не е съобразна и съ общата полезностъ. — Въ много отъ странитѣ, гдѣто е приспособена тая система, както напр. въ Съединенитѣ Държави, намѣрило се е за нужно да се въведѣтъ различни смѣчтения и то съ специални закони за да се опредѣли начина, по който собственицитѣ могатъ да търсятъ рудитѣ находящи се въ общественитѣ мѣста за да могатъ да придобиятъ собствеността имъ. Безъ това обстоятелство, рударската индустрия въ Съединенитѣ Държави не би достигнала до тоя степенъ на развитие и цвѣтение, въ какъвто се намира тя сега.

Другата система, като по-рационална отъ предидущата, е основана върху Кралевското право (*le droit régalien*). Тя съществува въ по-голѣмата частъ на Европейскитѣ държави, и то именно: въ Франция, Белгия, Германия, Испания, Италия, Гърция, Швеция, Норвегия, Австрия и пр. Същата система е въведена и въ Турция, гдѣто тя служи като основа на правилника за минитѣ, прогласенъ презъ 1869 год. отъ турското правителство и съ силата на тая система, днешното Княжеско правителство е станало собственикъ на каменноугленната мина при с. Мошино.

Споредъ тая послѣдната система, минитѣ сѣ подъ расположението на народитѣ, не за да се търсятъ, владѣятъ и разработватъ отъ тѣхъ, но за да се отдаватъ (отстъпватъ) на частни лица, (които се явяватъ или сами или въ съдружие) съобразно съ

правилата и съ условия съобразни съ общия интересъ, а също и благоприятни за развитието на индустрията.

Въ никоя образована страна на свѣта, държавата не се счита за притежателка на всичкитѣ мини, находящи се върху землището ѝ. Вслѣдствие на нѣкои особенни обстоятелства или по причина на извѣстни права, придобити по-отнапредъ или напоследѣкъ по причина, че държавата ги е разработвала, тя може задържа за себе си нѣкои мини; но остатъка, и то по-голѣмата имъ часть, трѣбва да се отстъпятъ, съобразно съ предварително изработени равни за всички закони. Това обаче нестѣснява държавата, та ако го тя намѣри за добро, да изнамѣрва мини и да става тѣхенъ стопанинъ; но въ тоя случай и тя — държавата, трѣбва, както и частнитѣ лица, да се подчинява на законнитѣ распорѣждания на закона за минитѣ. При това, желателно е, и то по причини многобройни и основателни, щото държавата да не се залавя съ разработването на мини, понеже обикновено такива експлоатации се вършатъ по-често злѣ, отъ колкото добрѣ. По тия причини, по-голѣмата часть отъ държавитѣ, които иматъ правителствени мини, гледатъ да се отървятъ отъ тѣхъ или като ги отстъпватъ окончателно, или като отдаватъ разработването имъ другиму. Въ тоя случай държавата дѣйствува като частно лице, което печели отъ имуществото си по волята си. Същото е направило и Княжеското правителство, като е отдало съ търгъ разработването на мината за каменни въглища при с. Мошино, която му принадлежи. Същото ще може да направи и съ други извѣстни мини, на които ще може то да присвои по разни права, — както тая при с. Владая (скоро открита), при Бѣли-Врѣхъ при Трѣвна (едно врѣме разработана отъ турцитѣ), а може би и други нѣкои.

Подобенъ обаче способъ не трѣбва подъ никакъвъ начинъ да се распростира и да става общъ; неговото употрѣбление трѣбва строго да се ограничи и то само за минитѣ, които принадлежатъ на държавата, и на които пространството да се опредѣлява точно. Отъ само себе си се разбира, че за другитѣ мини, които не сѣ отворени, и които трѣбва да се потърсятъ и откриватъ, и на които стойността може да се опредѣли само слѣдъ дълги, скѣпни и съмнителни търсения, тоя начинъ е непригодимъ и несползвателенъ.

Резултата отъ търга, който се произведе на последѣкъ при отдаването на мината за каменни въглища при с. Мошино, послѣдствие на отстъп-

ствие ясенъ и опредѣленъ законъ, който би уредилъ въобще минитѣ въ страната, показва че се усѣща подобна празнина. И дѣйствително, само защото нѣма опредѣленъ законъ, който би опредѣлилъ начина за търсението и придобиванието на минитѣ въобще, а също и който би съдържалъ ясни правила, които би могли да служатъ за водители на предприемачитѣ, а особено въ отношение къмъ заплатата, която трѣбва да плащатъ на държавата; напоследѣкъ и като се прибави слабото познание на предприемачитѣ съ економическитѣ условия за експлоатацията на извѣстна мина, по тоя начинъ можемъ си обясни не само твърдѣ високата, но до нѣкоя степенъ и прекалената заплата (*redevance*), предложена отъ конкурентитѣ. Тая заплата, която се получи може на нѣкои да се види, че е износна за държавното съкровище, но може ли тя да бѣде въ същото врѣме и ползвателна за държавата въобще, когато тя е неблагоприятна за общественния интересъ и отъ естество да поврѣди на развитието на разработването. Съвсѣмъ другъ резултатъ щѣше да се получи при горѣпоменжтия търгъ, който трѣбва да признаемъ, че се е извършилъ при аномални врѣмена, — ако съществуваше ясенъ и опредѣленъ законъ.

Прочее, необходимо нужно е, щото правителството и Народното Събрание да се произнесѣтъ колкото е възможно по-скоро върху закона за минитѣ, който ще бѣде занаяпредъ въ сила въ Княжеството.

При всичко, че Турския правилникъ за минитѣ отъ 1869 г. още не е билъ приложенъ въ страната, и при всичко, че до сега приложението му е сирѣно, но той по право още е дѣйствително въ сила въ Княжеството до тогава, догдѣто не се отмени и замѣсти по законодателенъ редъ съ другъ. Тоя правилникъ, подобенъ отчасти на Френския законъ за минитѣ отъ 1810 г. обема, въ отношение къмъ минитѣ, концессионерното начало (*régime des concessions*). Тия концесии не сѣ вѣчни, както въ Франция, въ Белгия, въ Германия и пр., по причина, че законоположенията за владѣние на недвижими имущества въ Италия, Турция сѣ противни на това, при всичката добра воля на членовѣтъ на Турския държавенъ съвѣтъ, който е билъ натоваренъ съ изработването на тоя законъ; но тѣ — концесииитѣ сѣ били отстъпвани за едно дълго врѣме (99 г.) и сѣ могли да се подновяватъ слѣдъ истичането на това врѣме.

При всичко, че Турския правилникъ съдържа същитѣ начала, каквито има въ Французския законъ за минитѣ и отъ гдѣто сѣ заети нѣкои отъ

по-важнитѣ принципи; при всичко това, въ него се срещатъ безбройни пробели (празнотии) и неясности въ редакцията. Тоя правилникъ дава голѣмо мѣсто на административнитѣ спогождания, опредѣлява по единъ твърдѣ нежелателенъ начинъ заплатата на правителството и въобще не е съобразенъ съ началата, проведени въ послѣднѣо врѣме въ законитѣ за минитѣ; тѣй щото се явява нужда тоя правилникъ да бѣде подпълненъ и измѣненъ, и то коренно въ нѣкои отъ частитѣ му, ако искаме, щото минералната индустрия да се въздигне и обезпечи отъ лошитѣ слѣдствия на тълкования и отъ приложението на извѣстни распорѣждания, които той — правилника съдържа.

Съ цѣль да се премахнатъ тия недостатѣки, а сѣщо и да се улесни подиганieto на минералната индустрия въ България, а сѣщо и съ цѣль да се осигори правилното ѣ развитие въ полза на държавата и въ общъ интересъ, азъ минѣлата 1883 г. презъ мѣсець августъ (4/16) представихъ на правителството единъ законо-проектъ по-свободолюбивъ и по-цѣленъ отъ Турския правилникъ относително рудницитѣ, рудокошитѣ, каменоломнитѣ и металческитѣ работници, и го препорѣчахъ да се одобри.

Изложението на мотивитѣ, които придружаватъ тоя проектъ, съдържа подробно причинитѣ, които сѣ ме подбудили къмъ подобна редакция на членовѣтъ му.

Законопроекта, който представихъ, съдържа сѣщественитѣ начала, пробарани както въ Франция, тѣй сѣщо въ Белгия, Германия, Италия и пр., и при това сѣ вземени въ внимание практическитѣ опити, получени въ тия страни. Приспособлението и приложението на тоя проектъ сѣ много по-лесни отъ колкото би си помислилъ чловѣкъ, като погледне на числото на членовѣтъ, отъ които той е съставенъ. Причината на обширността на проекта е тая, че като се опредѣли въ всякой случай ясно пѣтътъ, по който трѣбва да се върви, то нѣма нужда послѣ да се даватъ всякакъвъ видъ инструкции, тогава когато единъ законъ по краткътъ, винаги изисква да бѣде придруженъ отъ инструкции и обезпечава разработвача или търсача отъ всевъзможнитѣ претълкования, които сѣ винаги вредителни и отъ които въобще иматъ нужда краткитѣ закони.

Мисль, че не ще е излишно да дамъ тукъ единъ общъ прегледъ на тоя законопроектъ, който тѣй сѣщо, както и Турския правилникъ, а равно и другитѣ иностранны закони, подраздѣля минералнитѣ вещества въ три категории — рудници, ру-

докопи и карриери — за всякоя отъ които има особенъ законъ.

1. *Рудницитѣ* не принадлежатъ на притежателя на землището, въ което тѣ се намѣрватъ, а се разработватъ само послѣдствие на *позволителенъ актъ* отъ страната на правителството. Тоя актъ предава собствеността на мината на предприемача и по тоя начинъ тя — рудницата става располагаема и предаваема, като всяко друго имущество, само че не може да се продава на лотария или да се раздѣля на части безъ предварително разрѣшение на правителството. Минната собственост е недвижима собственост, съвършенно отдѣлена отъ собствеността на повърхността, както повърхностната, тѣй сѣщо и минната собственост може да се отчужди, да се ипотекирва и предприемача може да се лиши отъ нея, само съгласно извѣстни установени правила, и то въ случаитѣ предвидени въ гражданския законъ, въ това що се относи до недвижимоститѣ, или — въ закона за минитѣ, т. е. или по собствено искание, или по причина на дълговрѣменно наущание работитѣ, или по отказване заплащанieto дължимитѣ сумми на държавата.

Концессия може да стане само за открити и разработваеми мини; прочее, тия послѣднитѣ трѣбва предварително да сѣ търсени и намѣрени. Съ цѣль да се насърдчатъ търсенията, тѣ трѣбва да се насърдчатъ и да се осигори на търсача вигодата отъ откритието му.

Всякой, който би пожелалъ да предприеме търсене на мини въ извѣстно пространство, дълженъ е да се снабди предварително съ позволително, което се дава отъ Министерството на Финанситѣ подъ извѣстни условия; то може да се получи даже и безъ съгласието на притежателя на повърхността. Прошение за подобно разрѣшение се дава на окръгуправителъ, и ако е нужно, се придружава отъ единъ планъ на мѣстносттата. Това прошение се публикува и обявява за да не би за администрацията да се срещнатъ основателни пренятствия.

Позволениято, което може да се даде и отстъпи въ извѣстни случаи, указани въ закона, не може да се откаже; то се дава на тоя, който е заявилъ по-рано. То — позволениято се дава за срокъ отъ 2 до 5 години и тоя срокъ може да се продължава, ако просителя, като е произвеждалъ търсението, дѣйствително не е още достигналъ резултата, който е гонилъ. Напротивъ, това позволение може да се отнеме отъ търсача, ако той не работи или ако спира работитѣ и дълго врѣме не ги започнува.

Разбира се, че търсача е обязанъ да възнагради притежателя на землището, гдѣто се прави разкопаванieto, а въ случай на нужда и да даде предварителенъ залогъ за обезпечение на повредитѣ, които би могълъ да стори.

Раскопванията, които сж подчинени на надзора на минното управление, не могатъ да се извършватъ въ публичнитѣ мѣста, нито близо до жилищата, безъ предварително формално съгласие на интересующитѣ се, нито около постройкитѣ, оградитѣ имъ и искусствениитѣ постройки и пр.

Раскопаванieto когато покаже, че съществува слой разработваемъ, тогава правителствения инженеръ констатира на мѣстото въ единъ актъ намѣреното и Министерството на Финанситѣ, като се основе на тоя актъ, издава приказъ, че извѣстна рудница е открита и располагаема.

Изнамѣрвача на мината, т. е. търсача, който посредствомъ труда си я е намѣрилъ, има *предпочитателно право* да получи концессията и това свое право той трѣбва да докаже въ продължение на тримѣсеченъ срокъ отъ денятъ на обявлението на приказа, че рудницата е открита. Ако слѣдъ истичанието на горѣпоменхтия срокъ, той не подаде заявление да иска концессията, той губи правото си и тя може се даде другиму, по усмотрението на правителството, обаче съ условие, че тоя предприемачъ ще възнагради намѣрвача за полезно извършенитѣ работи отъ тоя послѣдния и ще заплати цѣната на позволенieto, което е получилъ.

Всяка промба за концессия е подчинена на извѣстни формалности за публикуване и обявление и пр., съ цѣлъ да не би да се повреждатъ на втори лица правата. При това туй не отнема правото на съдилищата да разгледватъ спорове, които би се появили — както преди тѣй и слѣдъ концессията — за въпроси относящи се до собствеността.

Пространството на концессията трѣбва винаги, когато е възможно, да бжде опредѣлена съ прави линии и да не надминава 400 хектара.

Законопроекта опредѣлява правата и обязаноститѣ на предприимачитѣ. Тия послѣднитѣ сж свободни да водятъ и управляватъ дѣлата си, както намѣрятъ за добръ, съ условие да запазятъ безопасността на повърхността на рудницата и на работницитѣ. Същитѣ могатъ посредствомъ предварителни залози, да искатъ заеманието или откупуванието на землища, които имъ се нуждни за копане кладенци, за постройки, за работници и фабрики, за пштища, за желѣзници и пр. Тѣ сж

длъжни да плащатъ годишно на държавното съкровище: 1) по 2 л. 50 ст. заплата отъ всекой хектаръ повърхността на концессията; 2) една опредѣлена заплата равна съ 2% отъ суровото произведение, която се преобрѣща въ заплата отъ 15 стот. на всеки тонъ на камънитѣ въглища, личната, желѣзната руда и пр., и по единъ левъ за тона отъ оловената руда, отъ тая на цинка, мѣдта и пр. Тѣ сж обязани още да поправятъ поврѣдитѣ, които бихж причинили съ работата си, и прочее.

Ролята на администрацията се ограничава въ справедливостта и необходимостта. Тя не може да се намѣсва другояче въ водението на разработванието, освѣнъ като дава добри съвѣти, съ исклучение, въ случай на нещастия, които би се случили, или които би грозили, или напослѣдкъ когато се касае до обезпечаванieto на безопасността на повърхността на рудницата и работницитѣ. Предъ видъ на тая (нейна) обязанность, Министерството на Финанситѣ ще има право да издава правилници съ силата на които, а също и съ силата на закона, миннитѣ държавни инженери или други лица натоварени съ тая длъжность ще бждѣтъ.

2. *Рудокопитѣ* могатъ да се разработватъ само отъ притежателя на землището или съ тѣхно съгласие. Когато обаче притежателя не ги разработва самъ или се отказва да ги даде другому за обработване, тогава правителството, за да може да се извлѣче отъ тѣхъ полза, може да позволи на желающитѣ разработванието съ условие, щото притежателя да се възнагради за причиненитѣ му поврѣди и за извадения материалъ.

3. Колкото се отnosi до *каменоломнитѣ*, понеже тѣ принадлежатъ на притежателя на повърхността, то законопроекта се занимава съ тѣхъ само колкото се отnosi до разработванието имъ и именно, когато това разработване би било необходимо за извършване на извѣстни постройки отъ обществена полза и въобще да осигори безопасността на хората и нѣщата.

4. Напослѣдкъ *рударскитѣ заведения*, тоже се подчиняватъ на распорѣжданята на закона и то само съ цѣлъ: да се опредѣлятъ обстоятелствата и условията въ които тѣ могатъ да бждѣтъ отворени, а също и преимуществата, които трѣбва да имъ се дадѣтъ ако има нужда, да опредѣли начина по който трѣбва да се иска, добива позволение; да указва, какви формалности трѣбва да се извършватъ, когато тѣхното заведение среща препятствия, въ случай, че такива се появятъ и на конецъ да осигори безопасността и общото здравие.

До сега правителството не е направило нищо по тоя законопроектъ. Сѣщо не се е произнесло и върху началата, които ще служатъ за основа на закона за рудниците.

По причина на положението въ което се намира страната въ экономическо отношение и което положение постепенно се улучшава, при всичко, че само въ исключителни случаи може да се очаква развитие на минната индустрия, обаче въ всѣкой случай правителството и Народното Събрание трѣбва да се произнесѣтъ колкото е възможно по скоро и да дадѣтъ рѣшението което трѣбва да се вземе по тоя клонъ.

Интереса на страната изисква отъ правителството и то колкото е възможно по скоро, разрѣшението на тоя важенъ въпросъ за рудниците и то въ смисълъ благоприятенъ на общата полза: да насърчава предприятията, да улесни възражданieto на минералната индустрия и да ѝ осигори бѣдѣжето.

Трѣбва да се прибави, че отъ това разрѣшение зависи начина по които би трѣбвало да се учреди минното управление.

II.

Урѣжданieto на минното управление може да се опредѣли само когато се знае какъ, отъ кого и подъ какви условия послѣднитѣ минерални вещества трѣбва да се търсятъ, владѣятъ и разработватъ. Слѣдъ като се опредѣлятъ тия начала въ закона, тогава се опредѣляватъ и обязанноститѣ на правителството и на агентитѣ му. Само слѣдъ това може да се учреди единъ видъ дѣятелностъ на управлението, да се изработятъ инструкции и издадѣтъ правилници съобразно цѣльта, която се гони.

По тая причина азъ не представихъ до сега формални предложения въ това отношение, а ще го сторѣж, слѣдъ като се произнесѣтъ върху основитѣ на рударския кодексъ, който за напредъ ще бѣде въ сила.

Но както и да се произнесе Народното Събрание въ отношение на закона за минитѣ и минното управление, всѣкога обаче правителството ще има нужда отъ извѣстно число лица, които би били подготовени съ специално образование или въ качество на инженери или като водители за рудниците. За сега числото на тия лица съ специално образование може да бѣде ограничено, нѣ то би трѣбвало съ врѣме да се увеличи съразмѣрно съ нуждитѣ, щомъ такива го предизвикватъ.

До сега, колкото ми е извѣстно, отъ мѣстнитѣ жители нѣма нито единъ, който би изучавалъ дълго

врѣме и специално наукитѣ потрѣбни за придобивание титлата миненъ инженеръ. За това необходимо нужно е щото правителството, да размисли за това, за да може въ скоро врѣме да се намѣри нуждното число такива специалисти въ страната. По тая причина миналата година (презъ октомврий 1883 год.), предъ видъ на подиганието на индустрията, азъ представихъ на правителството единъ проектъ за испращание подъ извѣстни условия, млади лица, желающи да се посвятятъ на служба на правителството, баремъ за извѣстно врѣме, да свършатъ наукитѣ си въ извѣстни Европейски минни училища. Не трѣбва да се отчайваме, че тия науки се продължаватъ дълго врѣме и че искатъ най малко 5, а може би и 6 год., ако подготовката на ученицитѣ не е добра.

Твърдѣ е необходимо, щото правителството въ кратко врѣме да вземе нѣкое рѣшение върху тоя въпросъ, когато азъ препорѣчахъ на вниманието му и на благосклонното му разрѣшение.

Догдѣто обаче България дойде до положение да си избира минни инженери между мѣстнитѣ жители, трѣбва да привикватъ компетентни иностранци за да водятъ управлението, а сѣщеврѣменно и да изучаватъ методически минералнитѣ богатства находящи се въ землището на Княжеството. За да може да се достигне тая цѣль, вѣроятно ще е нужно, щото Княжеството да се раздѣли на нѣколко *минни окрѣжжия*, на които числото и пространството, ще се опредѣлятъ съгласно съ развитето на индустрията и важноста на службата въ всякой окрѣжъ, като се тури на чело на всякой отъ тѣхъ по единъ миненъ инженеръ.

За това достатъчно е да се прибавятъ на минното управление двама инженери, които впрочемъ сѣ предвидени въ контракта ми.

Азъ искахъ отъ правителството послѣдната година (въ октомврий 1883 г.) реченнитѣ двама инженери, нѣ и до сега правителството не ми е съобщило своитѣ взглядове относително това мое предложение. Тия двоци помощници ми сѣ нуждни за да ми помагатъ да се изучи достатъчно страната.

III.

Да се изучатъ минералнитѣ източници на Княжеството и то повърхностно, безъ изучаванията да се придружаватъ съ раскопвания и търсения, е дѣло, което изисква дълго врѣме и помощъ на извѣстенъ персоналъ. Причинитѣ на тия мъжнотии сѣ, че страната е пространна и съобщенията мъжнотии, а сѣщо и малко позната, и че свѣдѣнията които бѣха могли да улеснятъ задачата, отсѣгнати или пакъ сѣ искривени въобще или отчасти.

За да може да се постигне до извѣстенъ резултатъ възможенъ при настоящитѣ обстоятелства, двамата минни инженери, които азъ поискахъ (въ окт. 1883 год.) трѣбваше подъ мое ръководство и наставления, да изучатъ предварително землището, а послѣ азъ щѣхъ да контролирамъ, и допълнявамъ резултатитѣ, а така сжщо и да дамъ своитѣ заключения.

За постижението на сжщата цѣль, желателно е щото правителството да основе въ г. София една лаборатория за търсенията, която да се управлява специално отъ нѣкой вѣщъ химикъ въ тоя родъ работи, който да помага на изучаването на землището, а послѣ и на индустрията, която, като се развие, ще може, ако не изцѣло, то отчасти, да обдържава разноснитѣ за подържанieto му.

Едва е нужно да се прибави, че сжществующитѣ рудници сж твърдѣ малобройни, ако подъ думата рудници се разумѣватъ не само припознатитѣ, но и открититѣ и разработваемитѣ до сега. Отъ до сега извършенитѣ въ тѣхъ работи не може да сж опредѣли точно стойността и богатството имъ; тѣ сж още твърдѣ малко развити за да може още чловѣкъ да имъ опредѣли практическата и сериозна стойность.

Слоеветѣ, които се указватъ тукъ тамъ повърхностно — каквито случаи изобилствуватъ за сега най-много въ страната, за да могатъ да бждѣтъ изучени посредствомъ капитални раскопавания, които често сж скжпи и неизвѣстни, освѣнъ въ изключителни случаи, въобще би трѣбвало да не се предприематъ отъ правителството.

До гдѣто обаче се учреди минното управление, или баремъ до гдѣто то се колко годѣ учреди, азъ предприехъ нѣкои пътешествия въ страната и отчасти изложихъ въ рапорта си до Финансовото Министерство. До колкото ще ми позволи врѣмето и обстоятелствата, азъ предполагамъ да предприема и други пътешествия по разни части на Княжеството; при тоя случай изразявамъ съжалението си, дѣто правителството не ми даде нужнитѣ за изучаванieto на страната помощници за да бжде изучаванieto по пълно.

Наконецъ резумирамъ предложенията си:

1) необходимо нужно е щото правителството и Народното Събрание да се произнесжтъ въ непродължително врѣме върху закона за рудницитѣ представенъ отъ мене на 4/16 априлий 1883 год. и който е препорѣчанъ отъ мене на правителството.

2) Когато се опредѣли тоя законъ, азъ ще представя на Финансовото Министерство проектъ за

организацията на минното управление, съгласенъ съ закона, който ще премеа.

Но до тогава правителството ще трѣбва да се произнесе:

а) върху проекта ми представенъ презъ м-ць октомврий 1883 г. по приготвяние нужното число лица съ специално образование по минната часть, и б) да се произнесе върху даването ми двоица помощници за да можъ съ тѣхната помощ да изучавамъ по методически и по обстоятелно страната.

3) При това необходимо нужно е щото правителството да учреди въ София една лаборатория за търсения (Laboratoire de recherches) която да зависи отъ минното управление и да се управлява отъ нѣкой специалистъ химистъ, не само за да може по тоя начинъ да се допълнюватъ изучаванията на землището отъ търсачитѣ и да се доставятъ по тоя начинъ свѣдѣния които да насърчаватъ подиганieto и развитието на народната индустрия, но въ сжщото врѣме и да ѣ подпомагатъ, посредствомъ едно справедливо възнаграждение, назначено да покрива отчасти разноснитѣ за поддържание.

Тия сж главнимъ образомъ мѣркитѣ които препорѣчвамъ на благосклонното внимание и одобрение г-ну Министру на Финанситѣ, а сжщо и на Княжеското правителство.

София, 10 августъ 1884 година.

Миненъ инженеринъ директоръ на минното управление въ България.

Леонъ Тонардъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Телеграфически депеша

НА

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“.

(Агенция Хавасъ).

14 октомврий 1884 год.

Лондонъ. Въ камарата на общинитѣ разискванieto отвѣтний адресъ бѣше твърдѣ буйно, то ще се продължава и въ понедѣльникъ.

Г. Гладстонъ предложи да стане първото чтение на проекта за избирателната реформа. Въ четвъртъкъ той ще направи предложение и за второто му чтение.

Берлинъ. „Сѣверната Германска газетта“ обнародва текста на отвореното писмо отъ Кумберламскій Дукъ съ дата 6/18 октомврий а при него като равнения и писмото съ което Дукътъ презъ 1878 година е уведомили Императора Вилхелма за смърта на баща му.

Брукселъ. Новъ клерикаленъ кабинетъ се състави подъ предсѣдателството на г. Бернаера, който при бившия кабинетъ заимаваше министерството на земледѣ-

лието; министерството на външнитѣ дѣло е повѣрено на Караманъ-Шимайскій принцъ.

Цариградъ. Портата е увѣдомила г. Хирша, че тя поддържа предложенията, които му е съобщила по телеграфа на 12/24 юлий относително скопчованieto Австро-Турскитѣ железници, и че регламента на Баронъ Хиршевитѣ искания му даватъ врѣме за отговорътъ до 15/27 октомврий.

Парижъ. Камарата на депутатитѣ вчера е отхвърлила предложението на г. Кунео д'Омано (Вонапартистъ) да се даде подъ съдъ министерството, за дѣто било обявилo война на Китай преди да е получило съизвъленieto на камарата.

Кадѣ срѣдата на мѣсець ноемврий ще тръгнатъ за Тонкинъ и Формоза много подкрѣпителни войски.

Островъ Формоза е блокиранъ отъ вси странъ.

Берлинъ. Кумберланскій Дукъ е отправилъ едно писмо до Императора та му извѣстява за смъртта на Брюншвейскій Дукъ; въ това си писмо Дукътъ искава убѣждение какво императорътъ взема участие въ смъртта, която му причинява тази загуба. Дукътъ извѣстява, че чрезъ отвореното си писмо, което прилагалъ при писмото си до императорътъ, той взелъ управлението на Дукството, възъ основание на правата за наследство, както тѣ сж предвидени въ Брюншвейската конституция, и моли императора да удостои и него съ приятелскитѣ чувства на съюзникъ, каквито той е показвалъ спрямо покойния дукъ, неговъ чичо.

Г. Бисмаркъ е предложилъ на съюзний съвѣтъ да вземе едно рѣшение, възъ основание на което съвѣтътъ да обяви, че признава Брюншвейскитѣ пълномощни министри; а дипломатическитѣ представители да бждатъ назначавани отъ намѣстническии съвѣтъ. Сжщеврѣменно канцеларътъ е съобщилъ на съюзний съвѣтъ, че до когато трае намѣстничеството, военнитѣ права, които имперската конституция е запазила за Брюншвейскій Дукъ, ще бждатъ упражнявани отъ императора.

Днесъ при присѣдствието на г. Бисмарка и на всичкитѣ министри, императорскій принцъ отвори сесията на държавний съвѣтъ.

15 октомврий.

Лондонъ. Изъ съдържаниѣ въ синята книга денеши излиза, че даванитѣ на генерала Волселея наставления сж били да избави Гордонъ Паша та па да изостави Хартумъ и всичката страна отатъкъ Вади-Халфа.

На вчера станалии въ Hyde-Park голѣмъ митингъ е имало сто хиляди присѣдствуещи. На този митингъ сж се приели резолюции, въ които се обявява, че камарата на лордоветѣ е едно учреждение не само безполезно, но още и опасно.

Берлинъ. Съюзний съвѣтъ е рѣшилъ да признае назначения отъ намѣстническии съвѣтъ на Брюншвейското дукство представителъ.

ВѢНЪ. „Политическата корреспонденция“ говори за нѣкакви си смущения въ Албания, гдѣто населението се било повдигнало, изгорило и ограбило три села и исклало жителитѣ имъ.

16 октомврий.

Страсбургъ. Ето какъ се изражава г. Бисмаркъ въ отговора си на една телеграма, испратена нему отъ

студентитѣ на Страсбургскій университетъ: благодаря ви за вашата признателностъ, съ която ми правите честь, и за вашето съдѣйствиe, което е отъ естество да съживи угѣбителната надѣжда, съ помощта на която, като се облѣгамъ възъ патриотизима на Германската младежъ, представлявамъ си, надъ борбитѣ на настоящитѣ партии, бждещето, което неможъ да имамъ увѣренността да виджъ азъ самъ.

Цариградъ. Увѣриватъ че Портата била увѣдомила Баронъ Калича, че тя ще да секве тира сега сжществуещитѣ желѣзници, и направата на новитѣ линии щяла да даде на други концессионеръ а не на Баронъ Хирша, акъ тоя послѣдний не приеме срока, който Портата му е опредѣлила въ първитѣ си предложениа.

Пецца. Днесъ Императорътъ Францъ Иосифъ прие делегациитѣ. Като отговаряше на предсѣдателитѣ имъ императорътъ каза: „сж голѣмо удоволствие можъ да кажжъ, че споредъ всички предвидения бждещето храни за моитѣ народи единъ дългъ периодъ на тишина, спокойно работение и благоденствие. Нашитѣ отношения съ всичкитѣ сили и особено съ съсѣднитѣ сж най приятелски. Скерневицкото свиждание не само ми даде добрия случай да подновжъ моитѣ искрени отношения съ русскій домъ, но то бѣше въ сжщото врѣме едно доказателство на пълното съгласие, което подканва тримата монарси и тѣхнитѣ правителства да пазятъ основитѣ на мира и тишината, толкозъ нуждни за благоденствието на народитѣ имъ. Това съгласие, основано възъ съхранението на трактатитѣ и възъ взаимното довѣрие, трѣбва да образова една здрава и ненарушима гаранция за мира, и да принесе спасителнитѣ дѣйствиа, отъ които не само ние ще извлечемъ полза но и всичкитѣ други народи“.

Императорътъ заяви между другото, че нужднитѣ разности за поддържанieto на войската ще се намалятъ до волкъ то е възможно. Той обрнжъ особно вниманието имъ върху потрѣбата да се доведе дѣйствителната защита на крайбрѣжията до съвършенствата които новитѣ изобретения даватъ.

На свѣшване императорътъ оказа напредъка, който се е постигналъ въ окупиранитѣ области и който сега позволява да стане едно намаление въ броя на окупационнитѣ войски.

Брюншвейгъ. Предсѣдательтъ на диетата е прочелъ вчера на събранието едно писмо, което г. Бисмаркъ билъ адресиралъ до държавний министръ за да го увѣдоми, че е било предадено на императора писмото отъ намѣстническии съвѣтъ, и че императорътъ билъ отказалъ да приеме графа де Vote, който му нѣсаялъ писмо отъ Кумберланскій дукъ.

Послѣ туй прочелъ се единъ императорскій декретъ испратенъ до съвѣта на намѣстничеството, въ който се казвало, че императорътъ ще се постарае да рѣши заедно съ съюзнитѣ правителства конституционнитѣ въпроси, които произсичатъ отъ настоящето положение на работитѣ, като брани правдинитѣ и интереситѣ на Брюншвейкското дукство и на неговото население.

По послѣ, диетата гласувала резолюция, въ която тя искава надѣжда, че освятенитѣ отъ конституцията правдини, ще бждатъ завардени както и ония на императора и на империята.

О Б Я В Л Е Н И Я.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1609.

Софийската окр. постоянна комисия извѣстява интересующитѣ се, че на 19 того въ 12 часѣтъ на пладнѣ въ общото тържище въ града ще се произведе публиченъ явенъ търгъ за продажбата на слѣдующитѣ безъ стопанни животни: 1 крава, 1 копь, 1 магаре и 1 магаренце, които сѣ изнамѣрени изъ селата на Софийското окръжие.

София, 8 октомврий 1884 г.

Предсѣдатель: С. П. Величковъ.

1—(1421)—1

Членъ-секретарь: Хр. Боневъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1678.

Софийската окр. постоянна комисия извѣстява интересующитѣ се, че на 22 того въ 2 часа послѣ обѣдъ въ канцеларията и ще се произведе публиченъ търгъ съ тайна конкуренция за отдаването на предприемачъ направата на 13 ката зимни дрѣхи за тѣлохранителитѣ на Негово Височество и единъ параденъ катъ за старшитѣ тѣлохранители.

Дрѣхитѣ ще бѣдѣтъ направени споредъ приетий образецъ.

Желающитѣ да взематъ участие въ търга трѣбва да се явятъ въ опредѣлений горѣ день и часъ въ канцеларията на комисията, гдѣто могатъ да видѣтъ и поемнитѣ условия.

Исканий залогъ е 300 лева.

София, 11 октомврий 1884 г.

Предсѣдатель: С. П. Величковъ.

1—(1440)—2

Членъ-секретарь: Хр. Боневъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 761.

Трънската постоянна комисия извѣстява интересующитѣ се, че въ 11-й день отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето, въ 2 часа послѣ пладнѣ, ще произведе въ канцеларията си публиченъ малонадавателенъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на предприемачъ направата на единъ мостъ надъ рѣката „Секирица“ при километръ 75-й.

Стойността на работата възлиза на 38535 лева. Исканий залогъ е 1226 лева. Планътъ и поемнитѣ условия ще се виждатъ презъ присѣдственитѣ дни въ помещението на комисията.

Трънъ, 17 октомврий 1884 г.

За предсѣдателя, членъ-секретарь: Недѣлевъ
1—(1458)—3

Мѣстни артиллерийски учреждения.

ОБЯВЛЕНИЕ.

На 10 ноемврий т. г. въ зданието на Руссенский артиллерийский арсеналъ въ 10 часа сутриньта, ще бѣ-

дѣтъ произведени търгове съ явна конкуренция, за поставяние хлѣбъ и месо за лабораторията на артиллерийский арсеналъ. Поставката на хлѣба ще се начне отъ 1 декемврий настоящата година до 1 декемврий 1885 г., а месото отъ 1 януарий 1885 г. до 1 януарий 1886 г. Желающитѣ да взематъ участие въ поставката на означенитѣ предмѣти, могатъ да видѣтъ условията въ канцеларията на арсенала всякий день, освѣнъ неприсѣдственитѣ. Въ обезпечение добрата поставка на месото нужно е залогъ 350 лева, а на хлѣба 300 лева, които залози трѣбва да бѣдѣтъ внесени въ банката или казначейството.

Руссе, 28 септемврий 1884 год.

Началникъ на мѣстнитѣ артиллерийски учреждения,
Майоръ Бараниковъ.

2—(1401)—3

Горне-Ореховското град. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1096.

Обявявамъ че днесъ, при произвежданието търгъ за винарското училище въ Орѣховица, обявената (92,000 лева) цѣна сто намали се осемъ на стотѣхъ. Переторжката ще бѣде на 25 текущий октомврий въ Горне-Орѣховското общинско управление.

Горне-Орѣховица, 10 октомврий 1884 година.

Кметъ: Табаковъ.

Секретарь: Рибаровъ.

1—(1442)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1424.

Обявявамъ, че вчера при произвежданието търга за градската баня въ Орѣховица, обявената (2800) лева цѣна се намали осемъ на стотѣхъ. Переторжката ще бѣде на 30 текущий октомврий въ Горне-Орѣховското общинско управление.

Горня-Орѣховица, 16 октомврий 1884 г.

Градский кметъ: Табаковъ

1—(1457)—2

Секретарь: Рибаровъ

Ломский окръженъ сѣдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5589.

Ломский окръженъ сѣдъ, на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Врѣмен. Сѣд. Правила, дири отклонившии се отъ предварителното слѣдствие Младенъ Гачовъ, жителъ отъ село Смоляновци Кутловска околия, обвиняемъ въ нараняване съ ножъ съжителя си Иванъ Вьловъ.

Обвиняемий Младенъ Гачовъ е на 30-годишна възраст, ръстъ висока, очи сиви, мустаци малки и руси, брада нѣма (брьсната), коса кестенява, вѣжди възрзуси и лице обикновенно.

Затова съ настоящето се обявява на всякого, че който би узналъ настоящето мѣстопрививане на рѣченийтъ, длъженъ е незабавно да съобщи на близкитѣ полицейски началства, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го проводихтъ въ Ломский окр. съдъ.

Ломъ, 2 октомврий 1884 г.

Предсѣдателъ: Г. Мартиновъ.

2—(1389)—3

Секретарь: Н. Трифоновъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 5591.

Ломский окръженъ съдъ, на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Врѣмен. Сѣд. Правила, дири отклонивши се отъ предварителното слѣдет. ле Иванъ Колевъ жителъ изъ село Лопушна, Берковска околия, обвиняемъ въ кражба на двѣ крави, за които притежава фалшиви свидѣтелства.

Обвиняемий Иванъ Колевъ е на възраст 35—40 години, ръстъ високъ, чело открито, носъ обикновенъ, очи черни, уста обикновени, коса черна, брада възмалка тоже черна, вѣжди черни и лице кръгло.

Затова съ настоящето се обявява на всякого, че който би узналъ настоящето мѣстопрививане на рѣченийтъ длъженъ е незабавно да съобщи на най-близкитѣ полицейски началства, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го препроводихтъ въ Ломский окр. съдъ.

Ломъ, 2 октомврий 1884 г.

Предсѣдателъ: Г. Мартиновъ.

2—(1390)—3

Секретарь: Н. Трифоновъ.

Софийский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 624.

Подписаний Ив. К. Цуцевъ, сѣдебенъ приставъ при Софийский окръженъ съдъ на Соф. окол. участъкъ, въ допълнение на обявлението ми отъ 8 юлий т. г. подъ № 281, публикувано въ 57, 58 и 59 брой отъ т. г. въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и съгласно ст. 465 отъ Врѣменитѣ Сѣд. Правила, обявявамъ, че на 19 т. мѣсець октомврий т. г. часа отъ 2—5 по обѣдъ, въ канцеларията ми при Софийский окр. съдъ, ще се извърши окончателно публичната продажба върху наддаденитѣ 5% гроша, ниви, ливади и селище, отъ чифликътъ на Ефкавъ Хасанъ Хюсни, находящъ се въ село Илиянци, Софийска околия, а именно:

1) една нива при „Манастирски пѣтъ“, отъ 39 уврати, съ съседни: Найдень Танчовъ, Начко Тоневъ, Стоилко и пѣтъ;

2) нива на сѣщото мѣсто, съ съседни: пѣтъ, Сулиманъ и Джоре;

3) нива при „Долътъ“, отъ 25 уврати, съ съседни: Х. Сулиманъ, Ефкавъ Хасанъ Хюсни съ ниви;

4) нива на „Бресто“, отъ 7½ уврати, съ съседни: Стоилъ Плавинецъ, Хасанъ Ефенди и Върбничка мѣстность;

5) нива при „Долината“, отъ 33 уврати, съ съседни: Божилъ и Беле съ ниви, долъ и пѣтъ;

6) нива на „Равнище“, отъ 7 уврати, съ съседни: Къдѣ и Божилъ съ ниви и Илиянско;

7) нива на „Чучулица“, отъ 31 уврати, съ съседни: Тодоръ, Сали и пасище;

8) нива въ сѣщото мѣсто, отъ 131 уврати, съ съседни: Върбнички ливади и пасище;

9) нива на „Гладно поле“, отъ 16 уврати, съ съседни: Гино, Пенчо, Мария и Коле съ ниви;

10) нива на „Манастирски пѣтъ“, отъ 5 уврати, съ съседни: Кръстю, Тодоръ и манастирски пѣтъ;

11) една ливада у „Мраморско“, отъ 30 уврати, съ съседни: Гьоре, Боне, Кръстанъ съ ливади и Василиви ниви;

12) нива у Върбничко, при „Бресто“, отъ 12 увр., съ съседни: Начко Хаджи Сулиманъ и Николчо съ ниви;

13) ливада въ сѣщото мѣсто, при „Овница“, отъ 5 уврати, съ съседни: Мехмедъ Бегови ливади, хендекъ, Ефкавъ Ефенди и Георги съ ливади;

14) едно селище въ Илиянско, отъ 20960 □ арш., съ съседни: Яначкова къща, Салиева нива и пѣтъ;

15) една ливада при „Рѣката“, отъ 42 уврати, съ съседни: Тодоръ, Сали, Митре съ ливади и пѣтъ;

16) една ливада при „Манастира“, отъ 5 уврати, съ съседни: Манастирски ливади, Ефкавъ Хасанъ Ефенди, Беле и Тодоръ съ ливади;

17) ливада при „Трънъ“, отъ 5 уврати, съ съседни: Ефкавъ Ефенди, Али съ ливади и брѣгъ;

18) една ливада подъ „Брѣга“, отъ 23 уврати, съ съседни: Сали Мустафа и Стоилко съ ливади;

19) една ливада при „Горни ливади“, отъ 14 увр., съ съседни: Муста-Бегова ливада, Манастирска нива и Върбничко;

20) една ливада при „Яза“, отъ 10 уврати и 2 лехи, съ съседни: Нури, Мустафа Бей, Асанъ Ефенди съ ливади;

21) една ливада при „Горно ливадѣ“, отъ 7 увр., съ съседни: Муста Бей, Сали, Ефкавъ Асанъ съ ливади;

22) една ливада при сѣщата мѣстность, отъ 25 увр., съ съседни: Нури, Ефкавъ Асанъ Ефенди съ ливади и рѣка;

23) ливада при Манастира, отъ 14 уврати, съ съседни: Асанъ Бей, Мустафа и Асанъ Ефенди съ ливади, и

24) една нива отъ 58 уврата, съ съседни: Джоне, Божилъ, Стоянъ и Ефкавъ Асанъ Ефенди съ ниви, при мѣстностьта „Брестъ“.

Желаящитѣ да участвуватъ въ този търгъ, нека се явятъ въ горѣозначеното мѣсто и врѣме.

София, 6 октомврий 1884 год.

Сѣдебенъ приставъ: И. К. Цуцевъ.

2—(1408)—3

Варненский окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 5516.

Варненский окръженъ съдъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣменитѣ Сѣдебни Правила, призовава Емине Сарачъ Хюсеинова, бивша жителка отъ г. Балчикъ, а сега живуща въ Цариградъ, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣреникъ въ сѣдебната стая на този съдъ, най-късно слѣдъ четири мѣсеца отъ трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на апелационнитѣ жалби на Балчикскитѣ жители Киркоръ Атановъ и Димитръ Х. Стояновъ, подадени противъ рѣшението на Балчикский мировий сѣдия съ което сѣ осъдени да ѝ предадѣтъ двѣ рѣшения

и двѣ пълномощия относящи се до къщата на Сарачъ Хюсеина находяща се въ I-й участъкъ въ г. Балчикъ.

Въ противенъ случай съда ще пристъпи къмъ разглежданieto на това дѣло.

Варна, 4 октомврий 1884 год.

Подпредсѣдатель: В. Д. Марковъ.

Подсекретарь: Вълкановъ.

1—(1419)—3

ПРИЗОВКА

№ 5517.

Варненский окръженъ съдъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣмненитѣ Сждебни Правила, призовава Емине Сарачъ Хюсеинова, бивша жителка отъ г. Балчикъ, а сега живуща в. Цариградъ, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ сждебната стая на този съдъ, най късно слѣдъ четири мѣсеца отъ троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на процесътъ заявенъ противъ нея отъ Балчикский житеь Киркоръ Атановъ, за снабдяване съ владѣчески документъ на продадената ѝ нему една къща находяща се въ г. Валчикъ.

Въ противенъ случай съдътъ ще постъпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врѣмненитѣ Сждебни Правила, т. е. ако истецъ поиска ще постанови заочно рѣшение.

Варна, 4 октомврий 1884 год.

Подпредсѣдатель: В. Д. Марковъ

Подсекретарь: Вълкановъ.

1—(1420)—3

Дубничкий мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 711.

Съгласно ст. 114 и 115 п. 2 отъ Врѣмненитѣ Сждебни Правила, Дубничкий мировий съдия призовава Юсеина Салиевъ, бивший житеь на с. Кочариново, Дубничка околия, а сега живущъ въ с. Црвникча (Турция, Пиянечка кааза), да се яви въ сждебната му камера въ г. Дубница въ четири мѣсеченъ срокъ отъ деня на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предявения срещу него искъ отъ жителя на с. Кочариново, Иванъ Д. Зографъ, за издаване крѣпостенъ актъ.

Въ случай на неявяване ще се постъпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сждопроизводство.

Дубница, 27 септемврий 1884 год.

Мировий съдия: Д. Н. Чюковъ.

1—(1394)—3

Плѣвенский окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 6231.

Съгласно опредѣленietъ на Плѣвенский окр. съдъ подъ № 8253, станало въ распоредителното му засѣданie на 18 септемврий т. г., по углавното дѣло № 278 по описа за 1884 г. Плѣвенский окр. съдъ, на основие ст. 115 п. 3 отъ Врѣмненитѣ Сжд. Правила, при-

зовава Юмеръ Мустафовъ, бивший житеь отъ с. Смир-дехча, Плѣвенский окръжъ, а сега въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на този съдъ, въ шест-мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на предявения срещу него искъ отъ господина Плѣвенский окр. управителъ, за злоупотребленитѣ 5666 оки кукурузъ отъ правителствении десетъкъ презъ 1880 г. въ качеството си на кметъ въ сждото село.

Въ случай на неявяванието му, съда ще постъпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врѣм. Сжд. Правила.

Предсѣдатель: Ив. Ив. Доковъ.

1—(1405)—3

И. д. секретарь: В. Стояновъ.

Плѣвенский сждебенъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 23.

Долуподписаний Илия Маловъ, сждебенъ приставъ при Плѣвенский окр. съдъ на II участъкъ, на основание опредѣленietо на Плѣвенский окр. съдъ отъ 15 септ. т. г. подъ № 81 и съгласно ст. 248 отъ Врѣмненитѣ Сждебни Правила, наложихъ запоръ върху недвижимитѣ имущества на Кочо Василловъ отъ с. Кацамуница, Плѣв. околия и окръжъ, за обезпечение на предявения противъ него искъ отъ Константинъ Н. Костовичъ отъ г. Плѣвень, повѣренникъ на Димитръ Т. Тортомановъ, за 1007 рубли, а именно на едно бранище отъ 1100 дюлюма въ землището на сждото село, при съсѣди: Чепинската мера, пѣтъ къмъ Плѣвень и Кацамунишки пѣтъ.

До снеманието на настоящето запрещение горѣозначеното имущество не подлежи на отчуждение.

Плѣвень, 4 октомврий 1884 г.

1—(1414)—1

Сжд. приставъ: Илия Маловъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 24.

Подписаний Илия Маловъ, сждебенъ приставъ при Плѣвенский окр. съдъ на II участъкъ, на основание опредѣленietо на Плѣвенский окр. съдъ отъ 31 августъ 1884 г. подъ № 74 и съгласно ст. 248 отъ Врѣм. Сжд. Правила, наложихъ запоръ върху недвижимитѣ имущества на Петръ Радевъ отъ селото Пилишатъ, Плѣв. околия, находящи се въ мѣстността на сждото село, за обезпечение на злоупотребенитѣ отъ него 2380 лева и 21 ст. правителствени пари, а именно: на единъ ханъ въ сждото село отъ 20 аршина дължина и 6 аршина ширина, съ яхъръ единъ ташъ — при съсѣди: Танасъ Мачковъ, Кънчо Мачковъ и пѣтъ; едно лозье въ сждото мѣсто отъ 4 дюлюма, при съсѣди: Иванъ Димитровъ, Алексъ Димитровъ и бранище, една нива отъ 18 дюлюма, находяща се въ Гривашката мера, при съсѣди: Митко Танасовъ, Коста Илиевъ и пѣтъ.

До снеманието на настоящето запрещение горѣописанитѣ имущества не подлежатъ на отчуждение.

г. Плѣвень, 4 октомврий 1884 г.

1—(1415)—1

Сжд. приставъ: Илия Маловъ.

Русенский сѣдебенъ приставъ.

ОВЯВЛЕНИЕ

№ 408.

Подписаний, сѣдебенъ приставъ при Русенский окр. сѣдъ на III сѣдебенъ участокъ, Иваница Данчовъ, на основание исполнительный листъ подъ № 3683, на 16 юний н. г. издаденъ отъ Русенский окръжненъ сѣдъ и съобразно ст. ст. 451, 452, 454, 456, 462 и 465 отъ Врѣмненитѣ Сѣдебни Правала, обявямъ, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ до 61 день, ще се продаватъ недвижимитѣ имущества на отвѣтника Куссуй Османъ отъ селото Х. Факларъ, Балбунарска околия, състояще отъ слѣдующето, а именно: отъ една къща расположена въ сѣщото село Х. Факларъ, състояща: еднокатна, оградена съ плетъ, покрита съ керемиди; единъ хамбаръ за храна ограденъ съ дъски, покритъ съ керемиди, зема храна около 40 кила, единъ дамъ за добичета, ограденъ съ плетъ, покритъ съ слама; дворъ $1\frac{1}{2}$ дюлюмъ, граничаючи съ сѣсѣдитѣ съ домоветѣ на Хасановлу Сюлейманъ Амза Али, Исмаилъ Сюлеймановъ и пѣтъ, и двѣтѣ ниви отъ 35 дюлюма въ землището на сѣщото село Х. Факларъ; една нива отъ 5 дюлюма, лежаща на мѣстото називаемо Кутлуджа, сѣсѣди: двѣтѣ страни пѣтъ; една нива отъ деветъ дюлюма, лежаща на мѣстото називаемо „Дере-Дюсе“, сѣсѣдитѣ съ нивата на Караачлжовлу Юсеинъ и Сарънъ Ахмедъ; една нива отъ $1\frac{1}{2}$ дюлюмъ, лежаща на мѣстото називаемо „Чаиръ-Долаи“ сѣсѣди: Хаджи Зекирие и Амза Али; една нива отъ три дюлюма лежаща на мѣстото називаемо „Корубаши“, съ сѣсѣдитѣ: Манавъ Сали, Бейрунъ Алиевъ и пѣтъ; една нива отъ 4 дюлюма съ сѣсѣдитѣ: Хаджи Зекирие и Амза Алиевъ; една нива отъ 3 дюлюма лежаща на мѣстото називаемо „Корубаши“, сѣсѣди: съ нивитѣ на Манавъ Сали, Берунъ Алиевъ и пѣтъ; една нива отъ 4 дюлюма расположена на мѣстото називаемо „Дюзъ-Екенликъ“, сѣсѣди: съ нивитѣ на Амза Исуфъ Алилъ и тръница; една нива отъ 3 дюлюма расположена на мѣстото називаемо „Пънаръ-Коису“ и пѣтъ; една нива отъ 4 дюлюма лежаща на мѣстото називаемо „Орта-Брунъ“, сѣсѣди: съ нивитѣ на Саранъмъ Ахмедъ, Долма Сюлюманъ и Адиль; една нива отъ $3\frac{1}{2}$ дюлюма расположена на мѣстото називаемо „Дюзъ-Екинликъ“, сѣсѣдитѣ: съ нивитѣ Якубъ Мехмедъ, Амза Алиевъ и тръница; една нива отъ два дюлюма расположена на мѣстото називаемо „Корубашъ“ сѣсѣдитѣ: на Мустафа Исмаиловъ, Али Юсеиновъ и пѣтъ.

Това имущество се продава за дългътъ му къмъ Манолъ Кокино отъ г. Тутраканъ, въ количество 235 рубли сребърни. Настоящото имущество не е заложено никому. Проданъта ще почне отъ оцѣнената сума: къщата съ хамбаря 1500 гроша, нивитѣ по 45 гроша, дюлюма. Желаящитѣ да купятъ горнено имущество могатъ да разглеждатъ формалноститѣ и продажбата въ канцеларията ми въ г. Тутраканъ всѣкой день отъ часътъ 8—12 сутринъта и отъ 2—5 послѣ обѣдъ.

Тутраканъ, 28 септемврий 1884 година.

Сѣдебенъ приставъ: Ив. Данчевъ.

1—(1384)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 408.

Подписаний, сѣдебенъ приставъ при Русенский окр. сѣдъ на III сѣдебенъ участкъкъ Иваница Данчевъ, на основание исполнительный листъ подъ № 3683 на 16 юний н. г. издаденъ отъ Русенский окръженъ сѣдъ и съобразно ст. ст. 451, 452, 454, 465, 462 и 465 отъ Врѣмненитѣ Сѣдебни Правила, обявямъ, че слѣдъ трикратното обнародване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ до 61 день, ще се продаватъ недвижимитѣ имущества на отвѣтника Неби Али Дендиновъ, отъ селото Късчиларъ, Балбунарска околия, състояще отъ слѣдующето, а именно: отъ една къща расположена въ сѣщото село Късчиларъ, състояща: еднокатна, оградена съ плетъ, покрита съ керемиди; дворъ отъ $1\frac{1}{2}$ дюлюма; единъ дамъ за добичета, покритъ съ слама, ограденъ съ плетъ; единъ хамбаръ за храна, зема около 40 кила, ограденъ съ дъски, покритъ съ керемиди, граничаючи съ домоветѣ на Сарче Исмаилъ, Х. Юсеинъ и пѣтъ; 10 ниви въ сѣщото землище на селото Късчиларъ; една нива отъ 4 дюлюма расположена на мѣстото називаемо „Дюзъ-Екинликъ“ граничаючи съ нивитѣ на Сарче Исмаилъ и пѣтъ; една нива отъ 2 дюлюма расположена на мѣстото називаемо „Куртлуджа-Екинликъ“, съ сѣсѣди съ нивитѣ на Камбуръ Сулейманъ и Сарче Исмаилъ; една нива отъ 2 дюлюма расположена на мѣстото називаемо „Ени-Ерлики“ сѣсѣди: Язи Асанъ и Каранозоолу Ислямъ; една нива отъ 4 дюлюма расположена на мѣстото називаемо „Есакъ“ до селото; една нива отъ 2 дюлюма въ селото расположена називае се „Харманъ“; една нива отъ 4 дюлюма расположена на мѣстото називаемо „Дюзъ-Екинликъ“ до нивитѣ на Х. Юсеинъ и Дели Ахмедъ; една нива отъ 1 дюлюмъ расположена на мѣсто називаемо „Обялкътъ“ до нивитѣ на Уста Мустафа и Мемининъ Сали; една нива отъ 4 дюлюма расположена на мѣстото називаемо „Дере-Колакъ“ сѣсѣди съ нивитѣ на Кюсовлу Али и Бейру Каке; една нива отъ 2 дюлюма расположена на мѣстото називаемо „Дере-Колакъ“ сѣсѣди съ нивитѣ на Сюлюманъ Зюркере и Мехмедъ-Азанънъ Юсеинъ; една нива отъ 3 дюлюма расположена на мѣстото називаемо „Дикъ-Аплкътъ“, сѣсѣди съ нивата на Белберъ Бекиръ и мера. Това имущество се продава за дългътъ му къмъ Манолаки Кокино отъ г. Тутраканъ, въ количество 235 рубли сребърни. Настоящото имущество не е заложено никому. Проданъта ще почне отъ 1500 гроша къщата съ хамбаря и 45 гроша дюлюма нивитѣ. Желаящи да купятъ горнето имущество могатъ да разглеждатъ формалноститѣ и продажбата въ канцеларията ми въ градъ Тутраканъ, всѣкой день отъ часътъ 8—12 сутренъ и отъ 2—5 вечеръ.

Тутраканъ, 28 септемврий 1884 година.

Сѣдебенъ приставъ: Ив. Данчовъ.

1—(1383)—3

ПОВѢСТКА ЗА ИСПЪЛНЕНИЕ

№ 114.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Ловчанский окр. сѣдъ на II участокъ Обретенъ П. Младеновъ, на основание исполнительный листъ подъ № 847, издаденъ отъ Дърманский мировио сѣдия, въ полза на Османъ

Хасановъ, жителъ отъ село Турский Изворъ, Тетевенска околия, срещу Али Бекташовъ бившиятъ жителъ отъ сщето село, а по настоящемъ живущъ въ с. Павла Едренский окръгъ, Авненска околия (Турско), за 1470 гроша и 18 лева и др. разноски, които послѣдуватъ. Съгласно ст. 430 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, ако незаплатите поменѣтата сума отъ днесъ до два-мѣсеченъ срокъ, то ще се постѣпи до описъ и продажба откъмъ недвижимитѣ ви имущества, находящи се въ Тетевенската околия, Турско-Изворско помѣстие, за исплащане горѣспоменѣтиятъ ви дългъ.

Тетевенъ, 30 септември 1884 година.

Сѣдебенъ приставъ: Обр. П. Младеновъ.

1—(1382)—3

Севлиевиcкии мировии сѣдия.

ПРИЗОВКА

№ 657.

На основание ст. 115 § 3 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовавамъ Мъстѣнъ Акифъ-Оглу отъ с. Врбовка, Севлиево околия, а сега живущъ въ Турция неизвѣстно въ кой градъ, да се яви самъ или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ повѣренното ми мирово сѣдилище, въ срокъ на шесть мѣсеца отъ троекратното публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на заявения срещу него искъ отъ Хафузъ Исмаилъ Мехмедовъ, живущъ въ г. Севлиево, за 2000 гр. по записъ.

Въ случай на неявяване, ще се постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Севлиево, 28 септември 1884 год.

И. д. Севлиевиcкии мировии сѣдия: Д. А. Икономовъ.

Секретаръ: И. Негенцовъ.

1—(1375)—3

ПРИЗОВКА

№ 593.

Подписаний Савва Бошковъ, сѣдебнии приставъ при Плъвенский окр. сѣдъ на III участкъ Луковитъ, на основание изпълнителнитѣ листове подъ № № 539 и 540, издадени отъ Луковитский мировии сѣдия на 9-и юни 1884 год. пригласявамъ Амза Сулимановъ, бившии жит. изъ с. Петревенъ, Луковитска околия, по настоящемъ на неизвѣстно мѣстожителство (Турция), да заплати на г-на Стою Бановъ изъ с. Видраре, Тетевенска околия, предвидената сума въ горепоменатитѣ листове отъ 418 гроша и 16 лева сѣдебни разноски и послѣдванитѣ до исплащанieto разноски до 61 день, слѣдъ троекратната повѣстка въ „Държавенъ Вѣстникъ“. Въ противенъ случай ще постѣпи къмъ описъ и продажба на недвижимитѣ имущества, находящи се въ с. Петревенъ, Луковитска околия, съгласно ст. ст. 430, 431 и 432 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила.

с. Луковитъ, 12-ии септември 1884 год.

3—(1303)—3 Сѣдебенъ приставъ: С. Бошковъ.

Управление на 3 бригада.

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 2286.

На 24 октомври т. г. въ 10 часа сутринта, въ управлението на бригадата, ще стане търгъ съ явно намаляване за напечатване за дружинитѣ на бригадата книги за 1885 год.

Умоляватъ се Г. г. предприемачитѣ — печатари да дойдатъ въ означеното врѣме и мѣсто да малонадаватъ за тази работа.

Исканий залогъ е 50 лева.

Образци и условия могатъ да се видятъ въ управлението отъ 9 часа сутрина до 2 часа подиръ пладнѣ.

Руссе, 5 октомври 1884 год.

Командиръ на бригадата,

Полковникъ Подвальнюкъ.

2—(1413)—2

Адъютантъ, Поручикъ Шиваровъ.

Видинский окръженъ сѣдъ.

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 5237.

Видинский окръженъ сѣдъ, на основание ст. 850 и 851, п. 1 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, търси отклонившии се отъ предварителното сѣдствие задъ граница, Ахмедъ Омановъ, ж. отъ г. Видинъ, обвиняемъ въ дробение тютюнь, заедно съ Ахмедъ Хасановъ, безъ позволение отъ надлѣжнитѣ власти.

Обвиняемий Ахмедъ Османовъ има слѣдующитѣ лични бѣлѣзи: 45 годишенъ, ръстъ срѣденъ, чело плоско и малко, носъ умѣренъ, очи сини, уста срѣдни, коса жълтеникава (руса), брада бръсната, вежди руси и лице дългнесто; затова, който знае гдѣ се намира горѣпоменѣтии Ахмедъ Османовъ, дълженъ е да извѣсти на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го представятъ на Видинский окръженъ сѣдъ.

Видинъ, 6 октомври 1884 год.

Предсѣдатель: Тр. Г. Гаази.

Секретаръ: Т. Х. Мирчевъ.

1—(1427)—3

Козлуджанский мировии сѣдъ.

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 687.

Козлуджанский мировии сѣдия, на основание ст. 850 и 851 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, дири избѣгналии въ неизвѣстность, жителъ изъ г. Добричъ, Варненский окръгъ, Джумалъ Саджковъ, обвиняемъ въ кражба.

Отличителнитѣ бѣлѣжи на Саджкова сѣ слѣдующитѣ: около 20 години, ръстъ срѣденъ, коса, вежди и очи черни, мустаци тер-боюкъ; който знае гдѣ се намира споменѣтото лице, задължава се да съобщи затова на мѣстнитѣ власти, а тия послѣднитѣ се умоляватъ да го препроводятъ на Козлуджанский мировии сѣдъ.

с. Козлуджа, 4 октомври 1884 год.

Мировии сѣдия: Ст. Дрѣновски.

Секретаръ: Коларовъ.

1—(1445)—3

Ловчанский мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 1036.

На основание ст. 115 п. 3. отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовавамъ Айше Ханжамъ, дъщеря на Топчоолу отъ г. Ловечъ, а по настоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство въ Турция, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ засѣдателната стая на Ловчанското мирово сѣдилище, въ срокъ шесть-мѣсеченъ отъ деньтъ на трикратното обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предявения срѣщу нея искъ отъ Х. Недѣлча Х. Михалювъ отъ г. Ловечъ, за продавателенъ актъ на двѣ лозя.

Въ противенъ случай, че се не яви, сѣдията ще постѣпи съгласно предписанието на ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Ловечъ, 18 септемврий 1884 год.

Мировий сѣдия: Желѣзсковъ.

Секретарь: Хр. Ц. Каролевъ.

2—(1328)—3

ПРИЗОВКА

№ 1037.

Долуподписаний, на основание чл. 115 п. 3 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовавамъ Хафузъ Абди, повѣренникъ на Арнаудовлу Саида, бивши жители изъ г. Ловечъ, а по настоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство въ Турция, да се яви самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, въ срокъ шесть-мѣсеченъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предявения срѣщу него искъ отъ Иванчо Станювъ, отъ г. Ловечъ, за продавателенъ актъ на единъ късъ имотъ.

Въ противенъ случай, че се не яви, сѣдията ще постѣпи съгласно предписанието на ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Ловечъ, 18-ий септемврий 1884 год.

Мировий сѣдия: Желѣзсковъ.

Секретарь: Хр. Ц. Каролевъ.

2—(1329)—3

ПРИЗОВКА

№ 1038.

Подписаний, на основание чл. 115 п. 3 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовавамъ Амиль Ахмедовъ, бивши жителъ на г. Ловечъ, а по настоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство въ Турция, да се яви въ засѣдателната стая на Ловчанското мирово сѣдилище, самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, въ срокъ шесть-мѣсеченъ отъ деньтъ на послѣдното троекратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да отговаря на предявения срѣщу него искъ отъ Коста Нейковъ

отъ г. Ловечъ, за продавателенъ актъ на единъ късъ имотъ. Въ противенъ случай, че се не яви, сѣдията ще постѣпи съгласно предписанието на ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Ловечъ, 18-ий септемврий 1884 год.

Мировий сѣдия: Желѣзсковъ.

Секретарь: Хр. Ц. Каролевъ.

2—(1330)—3

ПРИЗОВКА

№ 443.

Подписаний, сѣдебенъ приставъ при Шумнен. окр. сѣдъ, на 3-й Османъ-Пазарский изпълнителенъ участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ №. 1181, издаденъ отъ Османъ-Пазарский мировий сѣдия и съгласно ст. 430 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовавамъ Анифе Кадирова, бивша жителка отъ г. Османъ-Пазаръ, а по настоящемъ въ неизвестно мѣстожителство, да се яви въ повѣренната ми канцелария, въ г. Османъ-Пазаръ, слѣдъ троекратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, до 61 день, и заплати дългътъ си 500 гроша на Османъ-Пазарский жителъ Стойна Стояновъ. Въ противенъ случай, при изминуванието на казаный срокъ, ще се постѣпи съгласно ст. 433 отъ сѣщитѣ правила, къмъ описътъ и продажбата на неувижимото ѝ имущество, състояще: отъ една къща, седемнадесетъ уврата и една леха ниви; петъ уврата кория и една леха лозье, находящи се въ и около селото Мечикчилеръ (Османъ-Пазарска околия).

г. Османъ-Пазаръ, 15 септемврий 1884 год.

Сѣдебенъ приставъ: Д. П. Молловъ.

2—(1333)—3

ПРИЗОВКА

№ 4539.

Никополский мировий сѣдъ, съгласно ст. ст. 114 и 115 §. 2 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Исмаилъ Хюсменовъ, бивший жителъ отъ г. Никополъ, по настоящемъ живущъ въ г. „Тире“ Измирска область, (Турция), да се представи лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на Никополский мировий сѣдъ, въ срокъ на четири мѣсеца отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на иска заявенъ срѣщу него отъ Димитрий Т. Тортомановъ, жителъ отъ градъ Никополъ, повѣренникъ на Коста Орнѣновъ отъ сѣщия градъ, за да снабди послѣдний съ владѣтеленъ документъ за една къща, продадена за 300 гроша.

Въ противенъ случай ще се постѣпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Никополъ, 24 юлий 1884 год.

Мировий сѣдия: П. Пенчовъ.

Секретарь: Зл. Т. Начовъ.

2—(1018)—3

ПРИЗОВКА

№ 6081.

Свищовский мировий съдия, съгласно чл. чл. 114 и 115 п. 3 отъ Врѣмнитѣ Сждебни Правила, призовава братия Вейселъ и Мехмедъ Молла Амишови, бивши жители отъ с. Хибиллий (Свищовска околия), живущи по настоящемъ въ неизвѣстно мѣсто, да се представятъ предъ Свищовский мировий съдъ, лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, въ срокъ на шесть мѣсеца отъ датата на послѣдното публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ,“ за да отговарятъ на иска заявенъ срѣщу тѣхъ отъ Хюсеинъ Алиевъ Бабаолу отъ сѣщото село, за 940 лева.

Въ противенъ случай ще се постѣпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство. г. Свищовъ, 11 септемврий 1884 год.

И. Д. Мировий съдия: В. Крановъ.
Секретарь: П. Т. Тортомановъ.

2—(1299)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 532.

Подписаний Георги П. Шулевъ, сждебенъ приставъ при Силистренский окр. съдъ, на Аккаджиларский участкъ, на основание изпълнителни листъ подъ № 1885, издаденъ отъ първопомѣнати съдъ и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456 и 465 отъ Врѣмен. Сждеб. Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ 61 день отъ трикратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ,“ ще се пристѣпи къмъ извършване продажбата на недвижимото имущество на Османъ Бей Салиевъ отъ с. Доймушларъ, състояща: 1) една четвъртъ часть отъ огненна воденица, находяща се въ с. Хаскъой, (машината носи название Лакомобилъ подъ No. 1118), съ три камъка (и осмоконна сила); зданието направено отъ джски, керемиденъ покривъ, съ обѣмъ на дължина 22 м. и ширина 5 м. и 50 сантим. висота 3 метра и на единия край съ двѣ стаи подъ сжщий покривъ и 2) една четвъртъ отъ огненна воденица въ с. Пжтраклий, (машината носи названието Лакомобилъ подъ No. 872), съ два камъка, сжща сила; зданието е изработено отъ камъкъ, на единия край се намиратъ четири стаи, (двѣ горѣ, двѣ долу), обѣма дължина 20 м. ширина 10 и висота 3 м.

Тѣзи имущества не сж заложени никому и ще се продаватъ за исплащане отъ части иска на Александъ Минасиянъ на сума отъ 555 лири турски, заедно съ законната имъ лихва до окончателното имъ исплащане и всичкитѣ послѣдовавши разности.

Надаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка; на първата отъ 80 л. т. и втората 120 л. т.

Желающитѣ г-да да купятъ и надаватъ могатъ свободно да дохождатъ ежедневно въ канцеларията ми отъ 9—12 часа предъ пладнѣ и отъ 2—4 послѣ пладнѣ по европейски, да разглеждатъ всичкитѣ книжа по тѣжъ продажба и записатъ надаванията си въ продавателни листъ.

с. Аккаджиларъ, 18 юлий 1884 год.

Аккаджил. сждебенъ приставъ: Георги П. Шулевъ.

2—(1064)—3

Ловченский II сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 112.

Подписаний сждебенъ приставъ при Ловченский окръженъ съдъ на II участокъ Обретенъ П. Младеновъ на основание изпълнителни листъ отъ Плѣвненский окръженъ съдъ подъ No. 4492 и съгласно ст. ст. 451, 454, 456, 465 и 474 отъ Врѣмнитѣ Сждебни Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че отъ днесъ до 61 день ще се продаватъ чрезъ публиченъ търгъ имущества на Нано Поповъ, жителъ отъ село Видраре, Тетевенска околия, и тѣ сж слѣдующитѣ:

1) една къща двоетажна съ дворъ и плѣвникъ, долниятъ етажъ камъкъ, горниятъ етажъ дървенъ материалъ покрита съ камени плочи 13 тринадесетъ метра дължина и 10 десетъ широчина, съ четири отдѣления горниятъ катъ: 1) едно помѣщение зимно, 2) една кухня 3) единъ чардакъ, 4) едно малко помѣщение въ село Видраре. Постелката въ показаннитѣ помѣщения облепени съ калъ, долниятъ етажъ се намира на двѣ отдѣления: 1) едно дюкянче малко, 2) подрумъ и въ сжщиятъ дворъ една плѣвница двоетажна направена, долниятъ етажъ отъ камикъ, горниятъ отъ дървенъ материалъ покритъ съ плочи, оцѣнени за 5000 петъ хиляди гроша, при съсѣди: пѣтъ, пѣтъ, Георги Филевъ и пѣтъ;

2) една нива въ мѣстността „Стокитѣ“ Видрарско помѣстие, състои отъ 10 десетъ дюлюма при съсѣдитѣ: Сажко Петковъ, Гечо Найденовъ и отъ двѣ страни долъ оцѣнена за 2000 двѣ хиляди гроша;

3) една кория отъ шесть дюлюма, въ мѣстността називаема „Богданъ“ Видрарско помѣстие при съсѣди: Иосифъ Поповъ, Павелъ Поповъ, Нано Поповъ и пѣтъ, оцѣнена за 500 петстотинъ гроша;

4) едно лозе 2¹/₂ два и половина дюлюма, въ мѣстността „Св. Петка“ въ помѣстие Видрарско при съсѣди: Дончо Диловъ, Пано Николовъ, Патю Миховъ и пѣтъ, оцѣнено 100 сто гроша;

5) едно лозе 1¹/₂ единъ и половина дюлюма въ мѣстността „Вудова могила“ въ помѣстие Видрарско при съсѣди: Велю Додювъ, Попъ Георги, Дичо Диловъ и собственниятъ неговъ окопъ, оцѣнено 100 сто гроша;

6) една ливада 6 шесть дюлюма називаема „Гечовската“ въ мѣстността Равнището, помѣстие Видрарско при съсѣди: отъ три страни Ненчо Ралчовъ и пѣтъ, оцѣнена за 2000 двѣ хиляди гроша;

7) една ливада на „Пичоръ“ Видрарско помѣстие четири дюлюма, обиколена съ предѣли: долъ, пѣтъ Маринъ Филевъ и Мико Ивановъ, оцѣнена за 500 петстотинъ гроша;

8) една ливада на „Пичоръ“ Видрарско помѣстие 2 два дюлюма при съсѣди: Никола Марковъ, Пело Наневъ, Велю Стоевъ и Пело Нанювъ, оцѣнена за 500 петстотинъ гр.

9) една кория въ мѣстността „Свинъ Долъ“ Видрарско помѣстие 4 четири дюлюма съ предѣли: Теодоръ Велевъ, долъ, Вутю Иотовъ и Ненчо Кръстевъ, оцѣнена за 500 петстотинъ гроша.

Поменжитѣ имущества се оцѣнени за 11,200 единдесетъ хиляди и двѣстѣ гроша, отъ вишеозначенитѣ цифри и ще започне надаванието имъ; ще се продаватъ

за исплащанне искътъ на Димитра Маноловъ жителъ отъ градъ Свищовъ, състоящъ отъ 77 седемдесетъ и и седемъ турски лири, 225 двѣстѣ двадесетъ и петъ лева разноски и др., които послѣдватъ.

Желающитѣ господа да купятъ горѣпоменѣтитѣ имущества, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ градъ Тетевенъ, за да разглеждатъ формалността на продажбата, всѣки денъ, освѣнъ неприскѣтствующитѣ дни.

Тетевенъ, 30 септемврий 1884 година.

Съдебенъ приставъ: Обр. П. Младеновъ.

2—(1381)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 655.

Трънската окръжна постоянна комисия, като обявява съ настоящето си, че подъ надзора ѝ се намира една кобыла юва съ бѣлѣзи: дореста, и двата ѝ задни крака бѣли, съобщава, че ако отъ днесъ до единъ мѣсець не се яви стопанина ѝ съ изискуемото се свидѣтелство за правособственостъ, ще бже продадена за въ полза на хазната.

Трънъ, 2 октомврий 1884 година.

Предсѣдатель: Кола Станоевъ.

Членъ-секретаръ: Г. Недѣлевъ.

2—(1393)—2

Севлиевский съдебенъ пристаъ.

ПОВѢСТКА ЗА ИСПЪЛНЕНИЕ

№ 412.

Подписаний Маринъ А. Мариновъ, съдебенъ приставъ при Севлиевский окр. съдъ на II участокъ въ г. Габрово, на основание изпълнителния листъ № 758 издаденъ, отъ г-на Габровский мировий съдия на 1 септемврий 1884 год. и съгласно ст. 430 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, призовавамъ Габровеца Марко Н. Гюзелевъ, сега живущъ въ въ Измаилъ (Румания), да заплати доброволно, до два мѣсеца отъ послѣдното тросекратно публикуване на настоящата повѣстка въ „Държавний Вѣстникъ“, на Габровеца Петка А. Гачевъ, гр. 1000, за водение на дѣлото 50 гр. и за публикации и др. 10 лева 80 ст. а тѣй сѣщо и разноскитѣ до привождане въ изпълнение рѣшението.

Въ противеаъ случай ще се постѣпни, съгласно ст. 433 отъ сѣщитѣ правила, къмъ описъ и продажба на недвижимото имущество притѣжане на отвѣтника Гюзелева и състояще отъ половина къща, находяща се въ градъ Габрово улица Орловска.

Габрово, 22 септемврий 1884 година.

Съдебенъ приставъ: Маринъ А. Мариновъ.

3—(1365)—3

Варненский съдебенъ пристаъ.

ПРИЗОВКА

№ 732.

Чрезъ която подписаний съдебенъ пристаъ при Варненский окръженъ съдъ на II Добрич. Балчик.

участкъ, основанъ на изпълнителний листъ No. 904, издаденъ отъ истия окр. съдъ на 11 февруарий н. г. и съгласно ст. 430 отъ Врѣмен. Съдеб. Правила, пригласявамъ наслѣдницитѣ на покойния Добричский жителъ, Юзбаши Исмаилъ, а именно: жена му Пембе, дъщеритѣ му: Саадетъ, Кѣйметъ и Айша и ситѣ му Мустафа, бивши Добричски жители, а сега живущи задъ граница (въ Турция), да заплатятъ доброволно дългътъ на покойния, състоящъ отъ 13,798 гроша и лихви 12,998 гроша, пресѣтнати и показани въ тоя листъ (т. е. отъ 1 септемврий 1873 год. до 1 септемврий 1881 год.) и законнитѣ лихви отъ тоя денъ до исплащаннето листътъ; а освѣнъ това и всичкитѣ сѣдебни и по изпълнението му разноски, най късно до 61 денъ отъ послѣдната трикратна публикация настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“. Въ прстивенъ случай ще се постѣпни, съгласно ст. 433 отъ сѣщитѣ правила, къмъ описътъ и продажбата на 2 къщи лѣжачи въ г. Добричъ, участкъ „Хаджи Синамъ“ и една къшла съ 400 кила ниви, лѣжачи въ селото Пири-Факъ, Добрич. околия.

г. Добричъ, 18 септемврий 1884 год.

Съдебенъ приставъ: К. Гълъбаровъ.

3—(1352)—3

ОРИГИНАЛНИ (истински)

СИНГЕРОВИ ЗА ШИЕНИЕ МАШИНИ

за фамилиарни и всякакви занаятчийски работи могатъ да се намѣрятъ само у мене въ София — и то съ исплата недѣлна за въ столицата и мѣсечна за вътрѣшността на България.

Единъ касиеръ, който може да положи 3—400 лева кауция, и агенти могатъ веднага да встѣпятъ при

Г. Найдлингеръ

3—(1399)—3

София, Цариградска улица

Ж. А. МУШЕРЪ

злѣбний лѣкаръ въ София

извѣстава на почитаемота публика, че изработений отъ него привил. вегалаб. прахъ за чистене на акбитѣ и подеръжаване на вѣнцитѣ заедно съ способътъ за употребѣванieto му, продава по 1 л. 70 с. купийката, както и изискуемитѣ за чистенето на злѣбитѣ патентирани английски четки, направени по неговъ заказъ — цѣна 1 л. 50 ст.

По поръчка испраща и въ провинцитѣ, съ слѣдующитѣ цѣни: възелъ отъ 6 купийки прахъ за 10 л., а такъвъ отъ 4 четки за 6 л., а възелъ отъ границата — съ прибавка на пощенскитѣ разноски.

Приема всякидневно болни отъ 10—12 предпазднѣ и отъ 2—6 подаръ плазднѣ; а въ празницитѣ само отъ 8—10 предъ плазднѣ.

Искусвенни злѣби и др. прави въ най скоро врѣме и съ най-умѣрени цѣни.

11—(1047)—20